

[Rasmussen (Gylling).]

voldsomt i sine Udtryk og i sine Angreb paa Kapitalen, hvad enten den var stor eller lille, som netop det ærede Medlems Parti. Men det kan være, at Partiet har delt Rollerne saadan, at det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen tager sig af Kapitalen og det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen tager sig af Gælden. Saa har man et forholdsvis bredt Grundlag at gaa ud til Vælgerne paa.

Jeg vil dernæst gerne til det ærede Medlem Hr. Clausager, der havde den Opfattelse, at jeg, siden vi havde Sagen til første Behandling, ligesom var sløjet noget af paa det med Hensyn til Grundlaget for en Merindkomstskat, sige: Nej, det er jeg ikke, og jeg udtalte ogsaa her i Dag igen, at jeg meget gerne vilde, om det kunde ordnes saaledes inden for Lovgivningens Ramme, at der kan tages Hensyn til Folk, der virkelig kan bevise, at de har været ude i særlige Erhvervsvanskeligheder, hvad angaar Dispensation ved Merindkomstkattens Beregning.

Det ærede Medlem sagde en Ting, jeg gerne vil understrege. Det ærede Medlem sagde med Hensyn til selve Lovforslagets Gennemførelse og Virkning: vi — „vi“ maa jo i denne Forbindelse være Venstre — vil ikke være med til at hjælpe en lille Kreds af Landmænd, men hele Erhvervet. Saa ved i hvert Fald de daarligst stillede Landmænd, hvad de kan vente sig af Venstre; for Udtalelsen maa forstaaes paa den Maade, at hvis man ikke saavel ved den almindelige Lovgivning som ved den her foreliggende Lovgivning er i Stand til at gennemføre Forslag, der virker til Gavn for hele Landbruget, saa er man ikke til Sinds under de nuværende Forhold at være med til at støtte den forholdsvis mindre Kreds, som er særlig ramt af Forholdene. Der er stor Forskel paa Venstres Indstilling og den Indstilling, vi andre, for øvrigt ogsaa Det frie Folkeparti, har, men jeg synes, det kan have sin Rimelighed at faa konstateret, om jeg maa forstaa det ærede Medlem paa den Maade.

For øvrigt kredsede det ærede Medlem, som en Forbryder sædvanlig gør det om Gerningsstedet, om Konverteringen og Venstres Standpunkt dertil. Det kan ikke nytte at fortsætte Diskussionen herom. Vi ved alle, at dengang det første Forslag fremkom, gik Venstre imod det som alt for vidtgaaende, og da der næste Gang var taget Hensyn dertil, var man meget ivrig fra samme Side for at undergrave Muligheden for dets Gennemførelse. Det behøver vi, som sagt,

ikke at tale mere om, for det ved alle her i Landet.

Saa blot en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der betragtede Dagen som reddet, idet han sagde, at det var en heldig Dag for Konservatismen. Der aabenbarede det ærede Medlem en helt ny Side af sin Karakter, nemlig Beskedenhed; for hvis det Resultat, det ærede Medlem har naaet, skal kunne give Anledning til en saadan storpolitisk Udtalelse som, at det har været en god Dag for Konservatismen, saa er man naaet til en Beskedenhed, som man i alt Fald ikke hos det ærede Medlem har truffet paa tidligere.

Jens Thomsen: Den højtærede Finansminister udtalte, at hvis Landbrugere i stort Tal har over 10 000 Kr. i Indtægt, behøves disse Løve ikke. I den Anledning vil jeg gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om det kun er, naar de er i stort Tal, der skal tages Hensyn til dem. Vi har nemlig den Opfattelse, at der skal vises Skatteyderne Hensyn, uden Hensyn til om de udgør et stort Tal af Vælgerne eller et mindre Tal. Jeg synes, at Ministerens Udtalelse her giver den konservative Ordfører, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, noget Ret i de Betragtninger, som han fremsatte. Finansministeren udtalte ogsaa, at vort Ændringsforslag om Beskatning af Pensioner ikke bør medtages under dette Lovforslag. Dertil maa jeg sige, at det er jo den eneste Lov, vi har om Merindkomstskat, og hvis der skal være Tale om at beskatte den Del af Ministerpensioner, som er urimelig, kan det kun ske under nærværende Lovforslag.

I samme Forbindelse vil jeg da gerne spørge Ministeren, om de Krav, vi stiller her, om, at ogsaa Ministrene skal overholde de lovfæstede Pensionsregler, er urimelige, for efter min Mening bør alle Landets Borgere underkastes Landets Love, men allermest maa dog dette Krav stilles, naar det drejer sig om Ministrene, som har Hovedindflydelsen paa Lovgivningen.

Den ærede Ordfører Hr. Retoft gentog i Anledning af vort Ændringsforslag sin Paastand om, at han ikke vilde gaa med til Præferencestilling for Landbruget. Vi ønsker heller ingen Præferencestilling! Det udtalte jeg allerede sidst, jeg talte. Men det er da ganske givet, at en Merindkomstbeskatning er lige saa afhængig af urimelig smaa Indtægter i Sammenligningsaarene, som den er afhængig af særlig store Indtægter i Beskatningsaarene. Det er umuligt at faa nogen Mening i en Merindkomst-